

колъ цръкви (или цръкви), лакотъ-кти,
ноготъ-гти, левъ лвъ, мръмъ-рми, ровъ рвъ,
ковъръ-бръ, и дръги такива. (бесъ токмо
единство).

„Тако и съчките единослужни, болъ бо-
лобе, Ѹдръ Ѹдробе, гръдъ гръдобе, ѹдъ ѹдо-
бе, стъблъ стълобе, сватъ сватобе, братъ бра-
тобе, носъ нособе, лостъ лостобе, тръпъ тръ-
побе, кайнъ кайнобе, майнъ майнобе, членъ
членобе, вегъ вогобе (погански) врагъ враго-
бе, (или вразъ) прагъ прагобе, рогъ рогобе,
сайнъ сайнобе (което въ злател. единство. е
оупотребително и сине, и синко), бреъгъ бре-
гобе, ножъ ножобе, єжъ єжобе, бръхъ бръхо-
бе, гръхъ гръхобе, дъхъ дъхобе, прахъ прахо-
бе, пъхъ (то естъ пердъхъ, единствено токмо)
пахъ (майшъ големъ) пахобе, гръшъ
гръшобе, кашъ кашобе, броши (не е оупотре-
бително множествено) ашъ ашобе, оскенъ
перстъ персти (или пръсти пръсти по просто)
негли и дръги некон такива. Назначи, защо
отъ тіл некон въ множествено то число и-
матъ двойко окончание като гръдобе и гръ-
дица, тръпобе и тръпица, а пъти (токмо
пътища множ. (негли и дръги некон). Назна-
чи и това, защо въ некон имелъ отъ тіл,
въ множествено то число некон съмлатъ ик-